

række. have meddeelt deres Tilhørere en sand og sund Lære, som de maaskee ikke have erkjendt i den Tid, de vare ved Universtetet, men som de længe efter maatte erkjende for at have været Noget af det Fortrinligste og Bedste, som de have faaet der. Medens saamange Lærere have været hendragne til at hente deres Kundskaber fra et Naboland, der ikke altid har havt den heldigste Indvirkning paa vor Lærdom, har den Paagjældende været en sand dansk Lærer. Han har seet det ene filosofiske System efter det andet afløses i vort Naboland, men han har trolig arbejdet som en ægte dansk Videnskabsmand. Saa snart man kjender de nødvendige fremmede Ord, som kræves for at forstaae den paagjældende Videnskab, vil man finde, at der gaaer en klar, sund, dansk Stil gennem Alt, hvad han har skrevet, en Stil, der uden Bram og uden at lægge an paa at sængsle ved sine Ord, dog er saa tydelig og klar, at omtrent den simpleste Mand vil kunne forstaae den. Men ikke nok hermed. Foruden at han har været en saadan Lærer, maa jeg fremhæve Noget, som jeg er berettiget til at fremhæve i denne Sal, og det er dette, at han fra sin tidligste Ungdom til sin høieste Alder har fulgt den Virksomhed, som udfoldes ogsaa fra vor Side, med den meest levende Deeltagelse. Ved enhver Leilighed, hvor Fædrelandets store Spørgsmaal stode paa Dagsordenen, har han ikke været den, der har villet ægge Videnskaberne; men han har som den rolige stille Tænker udtalt sig om, hvad der bevægede os, og disse rolige sindige Tænker fra den Lærdes Kammer have ofte truffet bedre og sikrere end mange af deres, som stode midt i Videnskabens Hede. Vi sige vel om ham, at han i sin høie Alder maaskee ikke længe vil have Leilighed til at nyde godt af, hvad der her tilsigtes ydet ham; men jeg maa dog sige til Slutning, at den 85aarige Mand i mere end een Henseende er yngre end mange af os, som sidde her. Han har seet ud i Fremtiden og nedlagt sine Granskinger i Skrifter, og om Ting, som staae for os, som om de have en lang Fremtid for sig, har han talt som om Noget, der var modent til om, føie Tid at henveires. Dette, at en Mand bevarer sin Ungdomsfriskhed i saa høi en Alder,

saar at han har kunnet trænge ind i det, der bevæger en Tid, som dog stod saa langt fra hans Bugge, er Noget af det Sjeldenste, man træffer paa for Menneskers Bedkommende, og det fortjener ogsaa fra vor Side den allerhøieste Paastjønelse. Han har ikke alene virket for en lang Fortid, ikke alene deeltaget i Nutiden og Alt, hvad der har bevæget os, men han har stuet ind i Fremtiden saaledes, at Enhver af os vil have Meget at lære deraf. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale, at det omtalte Beløb tilstaaes denne høitfortjente Mand, ikke nærmest som en Efterløn, men som en Ugesbevisning fra den danske Rigsdag og som Bevis paa, at man her erkjender hans sjeldne Virksomhed.

**Winther:** Jeg troer, at den Mand, hvormed der her er Tale, er saa vel kjendt af det danske Folk, at det er oversflødigt for mig videre at udtale mig for at føie Noget til den Roes, hvortil han har gjort sig fortjent ikke blot af den lærde Verden, men ogsaa af Folket i det Hele paa Grund af den Suurdeig, kan jeg sige, som hans Tænker have været for Folketsvel. Det er altsaa slet ikke for at omtale hans Fortjenester, at jeg har begjært Ordet, men kun for at gjøre opmærksom paa, at denne Mand ved de Forandringer, der ere foregaaede i de senere Aar, er kommen i en meget uheldigere Stilling, end han vilde have været i, hvis de Regler vare blevne at være gjældende, som gjaldt i det længste Tidsrum af den Tid, hvori han har virket ved Universtetet. Det har jo været saaledes indtil for kort Tid siden, at den Mand, der var den ældste blandt Universtetets Lærere, beholdt sin hele Løn samt de forskjellige Lønningstillæg og Fordele, som vare forbundne med Embedet, aldeles ubeskaarne paa samme Tid, som han fritoges for at holde Forelæsninger. Saaledes var Tilstanden indtil for saa Aar siden, og det er disse Villkaar, under hvilke denne Mand er gaaet ind i sin Stilling ved Universtetet. De ere imidlertid nu forandrede, og han vil nu efter Lovforslaget ikke faae mere end 3000 Rd. i Pension, imedens han efter de gamle Regler vilde have havt omtrent 1000 Rd. mere indtil sin Død.